

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
90/C 16/01	Ecu.....	1
90/C 16/02	Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983.....	2
90/C 16/03	Aankondiging van het vervallen van een anti-dumpingrecht	3
	Hof van Justitie	
90/C 16/04	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 13 december 1989 in zaak C-17/88: D. Patrinos tegen Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenarenstatuut — Geen aanstelling in vaste dienst na de proeftijd</i>)	4
90/C 16/05	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 13 december 1989 in zaak C-26/88 (verzoek van het Hessische Finanzgericht om een prejudiciële beslissing): Brother International GmbH tegen Hauptzollamt Gießen (<i>Oorsprong van goederen — Assemblage van geprefabriceerde losse delen</i>).....	4
90/C 16/06	Arrest van het Hof (Tweede Kamer) van 13 december 1989 in zaak C-322/88 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Brussel om een prejudiciële beslissing): S. Grimaldi tegen Fonds voor beroepsziekten (<i>Beroepsziekten — Gevolgen van aanbeveling</i>)	5
90/C 16/07	Arrest van het Hof (Tweede Kamer) van 13 december 1989 in zaak C-49/89 (verzoek van de Franse Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): vennootschap Corsica Ferries France tegen Direction générale des douanes françaises (<i>Zeevervoer — Vrijheid van dienstverrichting — Discriminatie</i>)	5
90/C 16/08	Arrest van het Hof van 14 december 1989 in zaak C-3/87 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Agegate Ltd (<i>Visserij — Vergunningen — Voorwaarden</i>)	6

90/C 16/09	Arrest van het Hof van 14 december 1989 in zaak C-216/87 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Jaderow Ltd e. a. (<i>Visserij — Vergunningen — Voorwaarden</i>)	6
90/C 16/10	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 14 december 1989 in zaak C-168/88 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): T. Dammer tegen VZW Securex kinderbijslagfonds en Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers (<i>Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Gezinsbijslagen</i>)	7
90/C 16/11	Zaak C-354/89: Beroep, op 20 november 1989 ingesteld door Sàrl Schiocchet tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	8
90/C 16/12	Zaak C-358/89: Beroep, op 27 november 1989 ingesteld door SA Extramet Industrie tegen Raad van de Europese Gemeenschappen	8
90/C 16/13	Zaak C-373/89: Verzoek van de Arbeidsrechtbank te Nijvel, afdeling Waver, van 4 december 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sociale Verzekeringskas voor Zelfstandigen „Integrity” VZW en N. Rouvroy, weduwe van Leloup, en anderen	9

II Voorbereidende besluiten

Commissie

90/C 16/14	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge afstemming van de accijnzen op minerale oliën	10
90/C 16/15	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op bepaalde groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen binnen de verzekeringssector	13

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (1)

22 januari 1990

(90/C 16/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	42,6453	Peseta	131,870
Belgische en Luxemburgse frank fin.	42,6453	Escudo	179,155
Duitse mark	2,03821	US-dollar	1,18673
Gulden	2,29668	Zwitserse frank	1,81214
Pond sterling	0,723309	Zweedse kroon	7,40284
Deense kroon	7,88821	Noorse kroon	7,83006
Franse frank	6,92755	Canadese dollar	1,40070
Lire	1516,23	Oostenrijkse schilling	14,3512
Iers pond	0,767963	Finse mark	4,79025
Griekse drachme	189,782	Yen	173,465
		Australische dollar	1,49275
		Nieuwzeelandse dollar	1,93911

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(1) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Mededeling van de Commissie krachtens artikel 9, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983

(90/C 16/02)

Krachtens artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3420/83 van de Raad van 14 november 1983 betreffende de invoerregelingen voor de produkten van oorsprong uit landen met staats-handel die op communautair niveau niet zijn geliberaliseerd (¹), heeft de Commissie besloten vanaf 18 januari 1990 de volgende wijzigingen aan te brengen in de invoerregeling van toepassing in Italië ten opzichte van een aantal landen met staatshandel:

De opening bij wijze van uitzondering van contingenten voor 1990 voor de invoer van:

Roemenië:

- Kunstmatige stapelvezels, niet gekaard, niet gekamd, noch op andere wijze bewerkt met het oog op het spinnen, van viscose (GN-code 5504 10 00, categorie ex 126): 300 ton

Sowjetunie:

- Kunstmatige stapelvezels, niet gekaard, niet gekamd, noch op andere wijze bewerkt met het oog op het spinnen, van viscose (GN-code 5504 10 00, categorie ex 126): 100 ton

China:

- Garens van zijde (andere dan de garens van afval van zijde) (GN-codes 5004 00 en 5006 00 10, categorie 130 A): 155 ton (extra)
- Garens van afval van zijde, niet opgemaakt voor de verkoop in het klein (GN-code 5005 00, categorie ex 130 B): 700 ton
- Naaimachines, andere dan de naaimachines voor het boekbindersbedrijf bedoeld bij post 8440 (GN-code 8452 29 00): 500 stuks
- Slips, pyjama's en negligés van zijde voor heren (GN-codes 6207 19 00, 6207 29 00 en 6207 99 00, categorie ex 18): 0,276 ton
- Pyjama's en/of nachthemden, negligés van zijde voor dames (GN-codes 6208 29 00 en 6208 99 00, categorie ex 18): 1,470 ton
- Andere kleding van zijde voor dames (GN-code 6210 50 00, categorie ex 78): 0,130 ton
- Tetracyclinen en derivaten daarvan, zouten van deze produkten (GN-code 2941 30 00): 17,900 ton
- Sportschoeisel (GN-code 6404 11 00): 5 000 paar
- Pyjama's en/of nachthemden van zijde voor heren (GN-code 6207 29 00, categorie ex 18): 14,400 ton
- Nachthemden en pyjama's en/of negligés van zijde voor vrouwen (GN-codes 6208 29 00 en 6208 99 00, categorie ex 18): 0,486 ton

(¹) PB nr. L 346 van 8. 12. 1983, blz. 6.

Aankondiging van het vervallen van een anti-dumpingrecht

(90/C 16/03)

1. De Commissie deelt mede dat, behalve wanneer een nieuw onderzoek volgens onderstaande procedure wordt geopend, de in de bijlage vermelde anti-dumpingmaatregel binnen zes maanden zal vervallen ingevolge artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 ⁽¹⁾ betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap.

2. Procedure

Belanghebbende partijen kunnen een schriftelijk verzoek om een nieuw onderzoek indienen. Dit verzoek dient voldoende bewijs te bevatten dat het vervallen van de maatregel tot nieuwe schade zou leiden of dreigen te leiden. Voorts zal de Commissie de partijen, die daarom bij het mededelen van hun standpunt verzoeken, in de gelegenheid stellen dit standpunt mondeling toe te lichten, indien zij van mening zijn dat zij door het resultaat van de procedure waarschijnlijk worden getroffen en dat er bijzondere redenen aanwezig zijn hen mondeling te horen.

3. Termijn

Verzoeken van een belanghebbende partij om een nieuw onderzoek in te stellen en verzoeken om standpunten mondeling toe te lichten, dienen schriftelijk te worden gericht aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal Buitenlandse Betrekkingen (Afdeling I.C.2), Wetstraat 200, B-1049 Brussel ⁽²⁾ binnen een termijn van ten hoogste 30 dagen na de publikatie van dit bericht, of, voor de betrokken bedrijven in de Gemeenschap, indien dit later is, na de datum waarop de brief is ontvangen waarmee hun van het naderende vervallen van de maatregelen kennis wordt gegeven. De ontvangst van deze brief wordt geacht plaats te vinden zeven dagen na de datum van verzending.

Indien een verzoek om een nieuw onderzoek niet in gepaste vorm binnen de bovengenoemde tijdslimiet wordt ontvangen, kan de Commissie het verzoek ter zijde leggen en zal de betrokken maatregel automatisch vervallen, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van bovengenoemde verordening.

4. Stelt de Commissie een onderzoek van de maatregel in, dan maakt zij dit door middel van een mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend voor het einde van de betrokken periode van vijf jaar. De maatregel blijft hangende het resultaat van dit onderzoek van kracht.

5. Dit bericht wordt gepubliceerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 15 van bovengenoemde verordening.

Produkt	Land van oorsprong of van uitvoer	Maatregel	Referentie
Hydraulische excavatoren	Japan	recht	PB nr. L 176 van 6. 7. 1985

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ Telex COMEU B 21877, telefax 235 65 05.

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 13 december 1989

in zaak C-17/88: D. Patrinos tegen Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenarenstatuut — Geen aanstelling in vaste dienst na de proeftijd)

(90/C 16/04)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-17/88, D. Patrinos, voormalig ambtenaar op proef van het Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen, wonende te Athene, vertegenwoordigt door M. en O. Slusny, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, avenue Marie-Thérèse 4, tegen Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Bruggeman, bijgestaan door D. Lagasse, advocaat te Brussel), betreffende, primair, een beroep tot nietigverklaring van het besluit om verzoeker aan het einde van zijn proeftijd te ontslaan, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: Sir Gordon Slynn, kamerpresident; R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: B. Pastor, administrateur, op 13 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.
2. Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB nr. C 40 van 12. 2. 1988, blz. 5.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 13 december 1989

in zaak C-26/88 (verzoek van het Hessische Finanzgericht om een prejudiciële beslissing): Brother International GmbH tegen Hauptzollamt Gießen ⁽¹⁾

(Oorsprong van goederen — Assemblage van geprefabriceerde losse delen)

(90/C 16/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-26/88, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van het Hes-

sische Finanzgericht, in het aldaar aanhangige geding tussen Brother International GmbH te Bad Vilbel (Bondsrepubliek Duitsland) en Hauptzollamt Gießen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 5 en 6 van Verordening (EEG) nr. 802/68 van de Raad van 27 juni 1968 betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen” ⁽²⁾, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: Sir Gordon Slynn, kamerpresident; M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: W. Van Gerven; griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier, op 13 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De enkele assemblage van geprefabriceerde delen die van oorsprong zijn uit een ander land dan dat van assemblage, volstaat om het aldus verkregen produkt te maken tot een produkt van oorsprong uit het land waar de assemblage heeft plaatsgevonden, mits deze assemblage, vanuit technisch oogpunt en gelet op de omschrijving van het betrokken goed, de bepalende fabricagefase uitmaakt tijdens welke de bestemming van de gebruikte samenstellende delen wordt geconcretiseerd en het betrokken goed zijn specifieke kwalitatieve eigenschappen verkrijgt; indien toepassing van dit criterium niet concludent is, moet worden nagegaan of het geheel van de betrokken assemblageverrichtingen leidt tot een aanmerkelijke toeneming van de handelswaarde af fabriek van het eindprodukt.
2. De verplaatsing van de assemblage uit het land waar de samenstellende delen worden vervaardigd, naar een ander land, waar gebruik wordt gemaakt van reeds bestaande fabrieken, rechtvaardigt op zich niet het vermoeden, dat die verplaatsing is geschied met als enig doel de toepasselijke bepalingen te ontduiken, tenzij de inwerkingtreding van de relevante regeling en de verplaatsing van de assemblage in de tijd samenvallen. In dit laatste geval dient de betrokken onderneming te bewijzen dat niet het streven om aan de gevolgen van de betrokken bepalingen te ontkomen, maar een ander redelijk motief ten grondslag ligt aan de beslissing om de assemblage te verrichten in het land van waaruit de goederen zijn uitgevoerd.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 45 van 18. 2. 1988, blz. 10.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede Kamer)

van 13 december 1989

in zaak C-322/88 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Brussel om een prejudiciële beslissing): S. Grimaldi tegen Fonds voor beroepsziekten ⁽¹⁾

(Beroepsziekten — Gevolgen van aanbeveling)

(90/C 16/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

ARREST VAN HET HOF

(Tweede Kamer)

van 13 december 1989

in zaak C-49/89 (verzoek van de Franse Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): vennootschap Corsica Ferries France tegen Direction générale des douanes françaises ⁽¹⁾

(Zeevervoer — Vrijheid van dienstverrichting — Discriminatie)

(90/C 16/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-322/88, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de Arbeidsrechtbank te Brussel, in het aldaar aanhangige geding tussen S. Grimaldi, wonende te Brussel, en Fonds voor beroepsziekten te Brussel, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de aanbeveling van de Commissie aan de Lid-Staten van 23 juli 1962 betreffende de vaststelling van een Europese lijst van beroepsziekten ⁽²⁾ en van Aanbeveling 66/462/EEG van de Commissie van 20 juli 1966 aan de Lid-Staten met betrekking tot de voorwaarden voor schadeloosstelling van door beroepsziekten getroffen ⁽³⁾, in het licht van artikel 189, vijfde alinea, van het EEG-Verdrag, heeft het Hof (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: F. A. Schockweiler, kamerpresident; G. F. Mancini en T. F. O'Higgins, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: D. Louterman, hoofdadministrateur, op 13 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Gelezen in het licht van artikel 189, vijfde alinea, van het EEG-Verdrag, kunnen de aanbeveling van de Commissie van 23 juli 1962 betreffende de vaststelling van een Europese lijst van beroepsziekten en Aanbeveling 66/462/EEG van 20 juli 1966 met betrekking tot de voorwaarden voor schadeloosstelling van door beroepsziekten getroffen, op zichzelf geen rechten in het leven roepen ten gunste van de justitiabelen, waarop dezen zich voor de nationale rechterlijke instanties zouden kunnen beroepen. Evenwel zijn deze instanties gehouden de aanbevelingen in aanmerking te nemen voor de oplossing van de bij hen aanhangige geschillen, met name wanneer zij duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent de uitlegging van andere nationale of communautaire bepalingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 13. 12. 1988, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. 80 van 31. 8. 1962, blz. 2188/62.

⁽³⁾ PB nr. 147 van 9. 8. 1966, blz. 2696/66.

In zaak C-49/89, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de Franse Cour de cassation, in het aldaar aanhangige geding tussen Corsica Ferries France, vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Bastia, en Direction générale des douanes françaises, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 59, 62 en 84 van het EEG-Verdrag, heeft het Hof (Tweede Kamer), samengesteld als volgt: F. A. Schockweiler, kamerpresident; G. F. Mancini en T. F. O'Higgins, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: B. Pastor, administrateur, op 13 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Vóór de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen, verzette het EEG-Verdrag, met name de artikelen 59, 61, 62 en 58, zich er niet tegen, dat een Lid-Staat, ter zake van het gebruik door een schip van haveninstallaties op een tot zijn grondgebied behorend eiland, inschepings- en ontschepingsrechten hief van de passagiers wanneer dezen kwamen uit of gingen naar havens in een andere Lid-Staat, terwijl deze rechten in het geval van vervoer tussen twee havens op het nationale grondgebied enkel werden geheven ter zake van de inscheping in de op het eiland gelegen haven.

⁽¹⁾ PB nr. C 78 van 29. 3. 1989, blz. 11.

ARREST VAN HET HOF

van 14 december 1989

in zaak C-3/87 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Agegate Ltd ⁽¹⁾

(Visserij — Vergunningen — Voorwaarden)

(90/C 16/08)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling, de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-3/87, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales, in het aldaar aanhangige geding tussen The Queen en Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Agegate Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de bepalingen van Gemeenschapsrecht met name inzake het vrije verkeer van werknemers en de visserij, en van de artikelen 55 en 56 van de Akte van 1985 betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot de Europese Gemeenschappen ⁽²⁾, in verband met de vraag of de voorwaarden waaraan de bemanning van onder Britse vlag varende vissersvaartuigen volgens de nationale wettelijke regeling moet voldoen, verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, President; Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris en F. A. Schockweiler, kamerpresidenten; T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse en M. Díez de Velasco, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 14 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het Gemeenschapsrecht verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder zijn vangstquota de voorwaarde stelt, dat 75 % van de bemanning van het vaartuig bestaat uit onderdanen van de Lid-Staten van de Gemeenschap.
2. Het Gemeenschapsrecht verzet zich ertegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder zijn vangstquota de voorwaarde stelt, dat 75 % van de bemanning van dat vaartuig woonplaats aan wal heeft in die Lid-Staat.
3. Het Gemeenschapsrecht verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder zijn vangstquota als voorwaarde stelt, dat de kapitein en de gehele bemanning van het vaartuig bijdragen betalen aan het stelsel van sociale zekerheid van die Lid-Staat, behalve in de gevallen waarvoor Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad anders bepaalt.

⁽¹⁾ PB nr. C 39 van 17. 2. 1987, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 302 van 15. 11. 1985, blz. 23.

4. De artikelen 55 en 56 van de Toetredingsakte van 1985 moeten aldus worden uitgelegd, dat zij niet ophouden toepasselijk te zijn op Spaanse vissers die aan boord van Britse vaartuigen werken, wegens het enkele feit dat die vissers worden beloond met een aandeel in de besomming, en dat zij zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling of praktijk volgens welke tot 1 januari 1993 75 % van de bemanning van die vaartuigen niet uit Spanjaarden mag bestaan, mits die na de Toetredingsakte van 1985 ingevoerde beperking in geen geval de situatie van Spaanse werknemers verslechtert en niet geldt voor Spaanse onderdanen die ten tijde van de toetreding reeds als werknemers op het Britse grondgebied of op een Brits vaartuig waren tewerkgesteld, wanneer de arbeidsverhouding een voldoende nauwe aanknoping met dat grondgebied heeft.
5. Daar geen van de toepasselijke bepalingen van het Gemeenschapsrecht rechtstreekse werking mist, kunnen zij door particulieren voor een nationale rechterlijke instantie worden ingeroepen.

ARREST VAN HET HOF

van 14 december 1989

in zaak C-216/87 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Jaderow Ltd e. a. ⁽¹⁾

(Visserij — Vergunningen — Voorwaarden)

(90/C 16/09)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling, de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-216/87, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales, in het aldaar aanhangige geding tussen The Queen en Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Jaderow Ltd e. a., om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van diverse bepalingen en beginselen van Gemeenschapsrecht, in verband met de vraag of de voorwaarde die ingevolge de nationale wettelijke regeling wordt gesteld aan de activiteit van onder Britse vlag varende vissersvaartuigen, met dat recht verenigbaar is, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, President; Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris en F. A. Schockweiler, kamerpresidenten; T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse en M. Díez de Velasco, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 14 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

⁽¹⁾ PB nr. C 223 van 20. 8. 1987, blz. 5.

Het Gemeenschapsrecht in zijn huidige stand:

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 14 december 1989

in zaak C-168/88 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): T. Dammer tegen VZW Securex kinderbijslagfonds en Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers ⁽¹⁾)

(Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Gezinsbijslagen)

(90/C 16/10)

(Proceestaal: Nederlands)

In zaak C-168/88, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen, in het aldaar aanhangige geding tussen T. Dammer en 1. VZW Securex kinderbijslagfonds te Gent en 2. Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers te Brussel, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 12 en 73 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽²⁾, zoals herhaaldelijk gewijzigd, met het oog op de bepaling van de Lid-Staat die de gezinsbijslagen moet toekennen voor een kind wiens ouders werken in twee andere Lid-Staten dan die waar zij wonen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident; F. A. Schockweiler, T. Koopmans, F. G. Mancini en M. Díez de Velasco, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: D. Louterman, hoofdadministrateur, op 14 december 1989 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 12 en 73 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, moeten aldus worden uitgelegd, dat het recht van een werknemer in de Lid-Staat van tewerkstelling op gezinsbijslagen voor gezinsleden die in een tweede Lid-Staat wonen, terwijl voor diezelfde gezinsleden reeds gezinsbijslagen aan zijn echtgenoot worden betaald in een derde Lid-Staat waar deze echtgenoot in loondienst werkzaam is, kan worden uitgeoefend voor zover het daadwerkelijk ontvangen bedrag van de gezinsbijslagen in de derde Lid-Staat lager is dan de bijslagen in de eerste Lid-Staat. In een dergelijk geval heeft de werknemer tegenover het bevoegde orgaan van de eerste Staat recht op aanvullende bijslagen ten belope van het verschil tussen de twee bedragen.

1. *verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder de nationale vangstquota voorwaarden stelt die moeten verzekeren dat het vaartuig een daadwerkelijke economische band met die Lid-Staat heeft, voor zover die band slechts de relatie betreft tussen de visserijactiviteiten van dat vaartuig en de op de visserij aangewezen bevolkingsgroepen en de ermee samenhangende industrieën;*
2. *verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder de nationale vangstquota, ter verzekering van het bestaan van een daadwerkelijke economische band als hiervoor omschreven, de voorwaarde stelt, dat het vaartuig zijn activiteit uitoefent vanuit nationale havens, voor zover die voorwaarde niet inhoudt dat het vaartuig verplicht is al zijn reizen vanuit een nationale haven te beginnen;*
3. *verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat voor de toelating van een van zijn vaartuigen tot de visserij onder de nationale vangstquota ervan uitgaat, dat het bewijs dat de activiteiten van het vaartuig vanuit nationale havens worden uitgeoefend, kan worden geleverd doordat een deel van de vangsten in nationale havens wordt aangeland of doordat het vaartuig periodiek nationale havens aandoet;*
4. *verzet zich er niet tegen, dat een Lid-Staat als bewijs dat voldaan is aan de voorwaarde dat de activiteiten van het vaartuig vanuit nationale havens worden uitgeoefend, slechts aanvaardt dat een bepaald gedeelte van de vangsten in nationale havens wordt aangeland of dat het vaartuig met een bepaalde periodiciteit nationale havens aandoet, mits de vereiste periodiciteit waarmee het vaartuig die havens dient aan te doen, direct noch indirect het vaartuig ertoe verplicht zijn vangsten in nationale havens aan te landen, en de uitoefening van een normale visserijactiviteit niet belemmert;*
5. *verzet zich niet tegen een wettelijke regeling of praktijk van een Lid-Staat, waarbij, in het kader van de afgifte van vergunningen voor de visserij onder de nationale quota, een nieuwe, voordien niet bestaande voorwaarde wordt opgelegd.*

⁽¹⁾ PB nr. C 190 van 19. 7. 1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

Beroep, op 20 november 1989 ingesteld door Sàrl Schiocchet tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-354/89)

(90/C 16/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 november 1989 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Sàrl Schiocchet, vertegenwoordigd door SCP Charrière-Champetier-Spitzer, advocaten te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-rue 31.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- Beschikking 89/524/EEG van de Commissie van 7 september 1989 betreffende een geschil tussen Luxemburg en Frankrijk inzake de oprichting van een bijzondere vorm van geregeld personenvervoer tussen deze twee landen ⁽¹⁾ nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het onderzoek van de huidige en de te verwachten vervoerbehoefden, als voorzien in artikel 8, lid 2, onder a), van Verordening (EEG) nr. 517/72 van de Raad ⁽²⁾, had de Commissie zich rekenschap moeten geven van het feit dat aan de behoeften waaraan Sàrl Autocars Emile Frisch beoogde te voldoen, althans gedeeltelijk reeds werd voldaan door verzoekster. De geregelde dienst waarop de bestreden beschikking betrekking heeft, wordt voor de halteplaatsen Aumetz, Errouville, Crusnes en Thil reeds uitgevoerd door verzoekster op grond van een reeds in 1976 overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 517/72 verstrekte vergunning; voor de halteplaatsen Beuvillers, Audun-le-Roman en Hussigny heeft verzoekster reeds eerder een vergunning aangevraagd.

⁽¹⁾ PB nr. L 272 van 21. 9. 1989, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 67 van 20. 3. 1972, blz. 19.

Beroep, op 27 november 1989 ingesteld door SA Extramet Industrie tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-358/89)

(90/C 16/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 november 1989 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Gemeenschappen door SA Extramet Industrie, vertegenwoordigd door Ch. Momège, advocaat te Parijs, en A. May, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- het beroep tegen Verordening (EEG) nr. 2808/89 van de Raad ⁽¹⁾ ontvankelijk te verklaren,
- bedoelde verordening nietig te verklaren,
- althans paragraaf 24 van die verordening nietig te verklaren,
- subsidiair, de door Extramet gevraagde vrijstelling toe te staan.

Middelen en voornaamste argumenten

Het calciummetaal van Pèchiney (communautaire productie) is niet soortgelijk, in de zin van Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad ⁽²⁾, aan het calciummetaal dat verzoekster uit China en de Sowjetunie invoert. Het door haar ingevoerde calciummetaal heeft een zuiverheidsgraad van meer dan 99 %. Dank zij het door verzoekster uitgevonden granuleringsprocédé kan het worden gebruikt bij het affineren van siliciumvrij staal om het staal te ontzwellen, aluminiumoxyde insluitsels korrelig te laten worden, het staal te desoxyderen en de zuiverheid en de geschiktheid tot gieten ervan te vergroten. Ook kan het worden gebruikt voor reductie van zeldzame aarden door calcium (calciothermie) met het oog op de vervaardiging van zeer sterke magneten (ijzer-neodymium-boriummagnetten).

Ten onrechte heeft de Commissie de normale waarde berekend op basis van Pfizer's prijzen op de binnenlandse markt van de Verenigde Staten. De meeste verkopen vinden plaats tussen met elkaar verbonden partijen, die tot dezelfde groep behoren, en tegen prijzen die ver boven de marktprijs liggen.

Wat de schade betreft, gaat de Commissie ten onrechte uit van Pèchiney's productie over 1985; in dat jaar was die productie abnormaal hoog ten gevolge van de — in een recessieperiode niet gerechtvaardigde — expansiepolitiek van klaagster.

De Commissie had rekening behoren te houden met het anti-concurrentiële gedrag van Pèchiney zonder de definitieve beslissing in de procedure ter zake af te wachten, aangezien het bewijs van die praktijken was geleverd.

⁽¹⁾ PB nr. L 271 van 20. 9. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

Verzoek van de Arbeidsrechtbank te Nijvel, afdeling Waver, van 4 december 1989 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Sociale Verzekeringskas voor Zelfstandigen „Integrity” VZW en N. Rouvroy, weduwe van Leloup, en anderen

(Zaak C-373/89)

(90/C 16/13)

De Arbeidsrechtbank te Nijvel, afdeling Waver, heeft bij beschikking van 4 december 1989, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 december 1989, in het geding tussen Sociale Verzekeringskas voor Zelfstandigen „Integrity” VZW en N. Rouvroy, weduwe van Le-

loup, en anderen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 37 van het Koninklijk Besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het Koninklijk Besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, in overeenstemming met Richtlijn 79/7/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid?

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge afstemming van de accijnzen op minerale oliën ⁽¹⁾*COM(89) 526 def.**(Door de Commissie ingediend op 6 november 1989)**(90/C 16/14)*⁽¹⁾ COM(87) 327 def.

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

 DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in Richtlijn ... van de Raad bepalingen betreffende de structuur van de accijnzen op minerale oliën zijn gegeven;

Overwegende dat het met het oog op de totstandbrenging van een interne markt zonder grenzen nodig is op ieder van deze produkten een gemeenschappelijke accijns toe te passen;

Overwegende dat dient te worden voorzien in een periodieke aanpassing van deze gemeenschappelijke tarieven;

Overwegende dat de accijns op minerale oliën als een specifiek tarief op een bepaalde hoeveelheid van het produkt moet worden gegeven,

 DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Ongewijzigd

Ongewijzigd

Ongewijzigd

Ongewijzigd

Ongewijzigd

Overwegende dat, om een convergentieproces op gang te brengen, voor elk van deze produkten een streeftarief dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat bij de vaststelling van de streeftarieven rekening wordt gehouden met het beleid van de Gemeenschap inzake energie, milieu en vervoer;

Overwegende dat, om niet vooruit te lopen op de richtsnoeren die de Commissie op deze gebieden zal vaststellen, de vaststelling van de niveaus van de streeftarieven voorwerp zal zijn van een uiterlijk op 31 december 1990 in te dienen voorstel van de Commissie;

Overwegende dat dient te worden voorzien in een periodieke aanpassing van deze streeftarieven;

Ongewijzigd

Overwegende dat het, gelet op de uiteenlopende situatie in de Lid-Statens, niet mogelijk is deze streeftarieven onmiddellijk toe te passen; dat derhalve, om op

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Uiterlijk met ingang van 31 december 1992 heffen de Lid-Staten overeenkomstig deze richtlijn gemeenschappelijke accijnzen op minerale oliën.

Artikel 2

Onder deze richtlijn vallen de minerale oliën als gedefinieerd in Richtlijn...

Artikel 3

De in deze richtlijn vastgestelde gemeenschappelijke accijnzen worden periodiek aangepast in overeenstemming met de bepalingen die vóór 1 januari 1989 dienen te worden vastgesteld in richtlijnen welke de Raad op voorstel van de Commissie zal aannemen.

Artikel 4

De gemeenschappelijke accijns op loodhoudende benzine bedraagt 340 ecu per 1 000 liter. De gemeenschappelijke accijns op loodvrije benzine bedraagt 310 ecu per 1 000 liter.

1 januari 1993 een interne markt zonder grenzen tot stand te brengen, een flexibel systeem van minimumtarieven of tarievenmarges dient te worden toegepast;

Overwegende dat bij deze richtlijn minimumtarieven, streeftarieven en tarievenmarges worden vastgesteld; dat deze aan het prijsverloop moeten worden aangepast; dat de besluiten daartoe door de Raad volgens een soepelere procedure dienen te worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten passen overeenkomstig deze richtlijn streeftarieven voor accijnzen op minerale oliën toe. De niveaus van deze streeftarieven worden uiterlijk op 31 december 1990 door de Commissie in een richtlijnvoorstel opgenomen.

Artikel 1 bis

Uiterlijk op 1 januari 1993 passen de Lid-Staten overeenkomstig deze richtlijn tarieven toe die niet lager zijn dan de minimumtarieven of die, in voorkomend geval, binnen de voorgeschreven tarievenmarges liggen.

Artikel 2

Ongewijzigd

Artikel 3

1. Om de twee jaar, en voor het eerst uiterlijk op 31 december 1994, onderzoekt de Raad aan de hand van een verslag en, in voorkomend geval, aan de hand van een voorstel van de Commissie, de streeftarieven voor accijnzen, de minimumtarieven en de tarievenmarges, als vastgesteld bij deze richtlijn, en neemt met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen.

2. In ieder geval neemt de Raad om de twee jaren en voor de eerste maal uiterlijk op 31 december 1994, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europese Parlement, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de nodige maatregelen om de reële waarde van de streeftarieven voor accijnzen, de minimumtarieven en de tarievenmarges, als vastgesteld bij deze richtlijn, te behouden.

Artikel 4

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de minimumaccijns op loodhoudende benzine 337 ecu per 1 000 liter.

Artikel 4 bis

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op loodvrije benzine 50 ecu minder dan die op loodhoudende benzine.

OORSPRONKELIJKE TEKST

Artikel 5

De gemeenschappelijke accijns op dieselolie bedraagt 177 ecu per 1 000 liter.

Artikel 6

De gemeenschappelijke accijns op huisbrandolie bedraagt 50 ecu per 1 000 liter.

Artikel 7

De gemeenschappelijke accijns op zware stookolie bedraagt 17 ecu per 1 000 kg.

Artikel 8

De gemeenschappelijke accijns op vloeibaar aardoliegas (LPG) en methaan die als motorbrandstof worden gebruikt bedraagt 85 ecu per 1 000 liter.

Artikel 9

1. De gemeenschappelijke accijns op kerosine wanneer die als vliegtuigbrandstof wordt gebruikt bedraagt 340 ecu per 1 000 liter.

2. De gemeenschappelijke accijns op kerosine wanneer die voor andere doeleinden wordt gebruikt bedraagt 50 ecu per 1 000 liter.

Artikel 10

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zijn delen de Commissie onmiddellijk alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

GEWIJZIGDE TEKST

Artikel 5

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op dieselolie minimaal 195 en maximaal 205 ecu per 1 000 liter.

Artikel 6

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op huisbrandolie minimaal 47 en maximaal 53 ecu per 1 000 liter.

Artikel 7

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op zware stookolie minimaal 16 en maximaal 18 ecu per 1 000 kg.

Artikel 8

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de minimumaccijns op vloeibaar aardoliegas (LPG) en methaan die als motorbrandstof worden gebruikt, 84,5 ecu per 1 000 liter.

Artikel 9

1. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de minimumaccijns op kerosine die als vliegtuigbrandstof wordt gebruikt, 337 ecu per 1 000 liter.

2. Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de accijns op kerosine die voor andere doeleinden wordt gebruikt, minimaal 47 en maximaal 53 ecu per 1 000 liter.

Artikel 10

Met ingang van 1 januari 1993 mogen de Lid-Staten hun accijnzen op minerale oliën wijzigen, mits daardoor hun tarieven dichterbij komen te liggen bij de streeftarieven, zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 1.

Artikel 11

De Lid-Staten doen uiterlijk op 31 december 1992 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie onverwijld alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

De krachtens de eerste alinea vastgestelde bepalingen houden een uitdrukkelijke verwijzing in naar de onderhavige richtlijn.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op bepaalde groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen binnen de verzekeringssector

COM(89) 641 def.

(Door de Commissie ingediend op 21 december 1989)

(90/C 16/15)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 87,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de bepalingen van artikel 85, lid 1, van het Verdrag overeenkomstig lid 3 van dat artikel voor groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die aan de in dat lid 3 genoemde voorwaarden voldoen, buiten toepassing kunnen worden verklaard;

Overwegende dat de toepassingsbepalingen van artikel 85, lid 3, op grond van artikel 87 bij verordening moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat samenwerking tussen ondernemingen in de verzekeringssector tot op zekere hoogte gewenst is voor een goed functioneren van die sector en terzelfder tijd de belangen van de consument kan bevorderen;

Overwegende dat vrijstellingen krachtens artikel 85, lid 3, zelf niet op communautaire en nationale voorschriften ter bescherming van de consumentenbelangen in deze sector van invloed mogen zijn;

Overwegende dat de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die ertoe bijdragen dit doel te bereiken in de mate waarin zij onder het verbod van artikel 85, lid 1, vallen, onder bepaalde voorwaarden van dat verbod kunnen worden vrijgesteld; dat dit in het bijzonder het geval is voor overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in verband met gemeenschappelijke risicopremietarieven die louter op collectief opgestelde statistieken of schade-ervaringen berusten, standaardpoliscondities, het gemeenschappelijk verzekeren van bepaalde typen risico's, de afwikkeling van vorderingen, het onderzoeken en goedkeuren van veiligheidsmechanismen en registers van alsmede informatie omtrent verwaarde risico's;

Overwegende dat het, gezien het grote aantal aanmeldingen op grond van Verordening nr. 17 van de Raad (¹), laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding

van Spanje en Portugal, wenselijk is de Commissie, ten einde haar taak te vergemakkelijken, de mogelijkheid te geven bij verordening te verklaren dat de bepalingen van artikel 85, lid 1, niet op bepaalde groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen van toepassing zijn;

Overwegende dat dient te worden vastgesteld onder welke voorwaarden de Commissie, in nauw en voortdurend contact met de bevoegde instanties van de Lidstaten, haar bevoegdheid kan uitoefenen;

Overwegende dat de Commissie krachtens artikel 6 van Verordening nr. 17 kan bepalen dat een beschikking overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het Verdrag met terugwerkende kracht zal gelden; dat het wenselijk is dat de Commissie de bevoegdheid krijgt dat zelfde bij verordening te bepalen;

Overwegende dat krachtens artikel 7 van Verordening nr. 17 overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen bij beschikking van de Commissie van het verbod kunnen worden vrijgesteld, met name indien zij in dier voege worden gewijzigd dat artikel 85, lid 3, daarop van toepassing is; dat het gewenst is dat de Commissie met betrekking tot deze overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen dat zelfde eveneens bij verordening kan bepalen indien zij zodanig worden gewijzigd dat zij onder een in een vrijstellingsverordening omschreven groep vallen;

Overwegende dat de mogelijkheid niet kan worden uitgesloten dat in een specifiek geval aan de voorwaarden in artikel 85, lid 3, niet is voldaan; dat de Commissie de bevoegdheid moet hebben een dergelijk geval overeenkomstig Verordening nr. 17 bij beschikking te regelen met werking voor de toekomst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Overminderd de toepassing van Verordening nr. 17 kan de Commissie, overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het Verdrag, bij verordening verklaren dat artikel 85, lid 1, niet van toepassing is op groepen overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de

(¹) PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

verzekeringssector waarvan het voorwerp samenwerking is met betrekking tot:

- a) gemeenschappelijke risicopremietarieven die louter op collectief opgestelde statistieken of schade-ervaring berusten;
- b) gemeenschappelijke standaardpoliscondities;
- c) het gemeenschappelijk verzekeren van bepaalde typen risico's;
- d) de afwikkeling van vorderingen;
- e) het onderzoek en de goedkeuring van veiligheidsmechanismen;
- f) registers van en informatie omtrent verzwaarde risico's.

2. De verordening moet de groepen overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen omschrijven waarop zij van toepassing is en met name aangeven:

- a) welke beperkingen of bedingen al dan niet in de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen mogen voorkomen;
- b) welke bedingen in de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen moeten voorkomen of nog andere voorwaarden waaraan moet zijn voldaan.

Artikel 2

Verordeningen overeenkomstig artikel 1 worden voor een bepaalde periode vastgesteld.

Verordeningen kunnen worden ingetrokken of gewijzigd indien de omstandigheden met betrekking tot een punt van wezenlijk belang voor de vaststelling ervan zijn gewijzigd; in dat geval wordt voor de wijziging van de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen waarop de oorspronkelijke verordening van toepassing is, een termijn vastgesteld.

Artikel 3

In een verordening overeenkomstig artikel 1 kan worden bepaald dat zij met terugwerkende kracht van toepassing is op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen waarop op de datum van inwerkingtreding van die verordening een met terugwerkende kracht gegeven beschikking overeenkomstig artikel 6 van Verordening nr. 17 van toepassing zou zijn geweest.

Artikel 4

1. In een verordening overeenkomstig artikel 1 kan worden bepaald dat het verbod in artikel 85, lid 1, van het Verdrag voor een in die verordening vast te stellen tijdsduur niet geldt voor overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die reeds op 13 maart 1962 bestonden en die niet aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, voldoen indien:

- zij binnen zes maanden na de inwerkingtreding van de verordening in dier voege worden gewijzigd dat zij aan de genoemde voorwaarden in overeenstemming met de bepalingen van de verordening voldoen en
- de wijzigingen binnen de in de verordening vastgestelde termijn de Commissie ter kennis worden gebracht.

De eerste alinea is op overeenkomstige wijze van toepassing op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die op het tijdstip van toetreding van nieuwe Lid-Staten bestonden, ingevolge de toetreding onder artikel 85, lid 1, vielen en die niet aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, voldoen.

2. Op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die overeenkomstig artikel 5 van Verordening nr. 17 vóór 1 februari 1963 hadden moeten zijn aangemeld, is lid 1 slechts van toepassing indien zij vóór genoemde datum zijn aangemeld geweest.

Op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die op het tijdstip van toetreding van nieuwe Lid-Staten bestonden, ingevolge de toetreding onder artikel 85, lid 1, vielen en overeenkomstig de artikelen 5 en 25 van Verordening nr. 17 binnen zes maanden na de datum van toetreding hadden moeten zijn aangemeld, is lid 1 slechts van toepassing indien zij binnen die periode zijn aangemeld geweest.

3. In rechtsgedingen die op de datum van inwerkingtreding van een verordening overeenkomstig artikel 1 aanhangig zijn, kan op lid 1 geen beroep worden gedaan en kan evenmin als grond voor een vordering tot schadevergoeding jegens derden beroep op dat lid worden gedaan.

Artikel 5

Alvorens een verordening vast te stellen, maakt de Commissie een ontwerp daarvan bekend om alle betrokken personen en organisaties in de gelegenheid te stellen binnen een door de Commissie vast te stellen termijn van niet minder dan één maand hun opmerkingen kenbaar te maken.

Artikel 6

1. De Commissie raadpleegt het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities alvorens

- a) een ontwerp-verordening bekend te maken,
- b) een verordening vast te stellen.

2. Tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald, is artikel 10, leden 5 en 6, van Verordening nr. 17 inzake de raadpleging van het Raadgevend Comité van toepassing; gemeenschappelijke bijeenkomsten met de Commissie zullen echter niet eerder plaatsvinden dan één maand na de verzending van de uitnodigingen daartoe.

Artikel 7

Indien de Commissie ambtshalve of op verzoek van een Lid-Staat of van natuurlijke of rechtspersonen die aantonen daarbij een rechtmatig belang te hebben, vaststelt dat in een bepaald geval onder een verordening overeenkomstig artikel 1 vallende overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen desondanks bepaalde gevolgen hebben die onverenigbaar zijn met de

voorwaarden van artikel 85, lid 3, kan zij het voordeel van de toepassing van die verordening ontnemen en een beschikking geven overeenkomstig de artikelen 6 en 8 van Verordening nr. 17 zonder dat aanmelding uit hoofde van artikel 4, lid 1, van laatstgenoemde verordening is vereist.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE

THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE SUPPORTS THE REMOVAL
OF FISCAL FRONTIERS

The Economic and Social Committee voted by a very large majority in favour of the harmonization of indirect taxation as from 1 January 1993. The approval of this fiscal package proposed by the Commission is in keeping with the stands taken by the Committee in this area over the last 10 years. While giving its approval the Committee made various requests for clarification, specific suggestions and comments of a technical nature the significance of which will not be lost on those who are required to implement and apply the decisions taken by the Community in one of the areas which most directly affect the citizens and economic operators of Europe.

75 pp.

Published in: ES, DE, EN, FR, IT.

Catalogue number: EX-99-88-011-EN-C

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

ECU 5.50 — IRL 4.20 — UKL 3.50 — USD 6.50 — BFR 250

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

